

ved Daggry en ødelæggende Ild mod Baadene. Chefen for Kanonjollen Nr. 5, den syttenaarige Sekondløjtnant P. J. Zeuthen, faldt for et af de første Skud, og da Kampen havde været i et Par Timer, blev Buhls Barkas ramt af en engelsk Kugle, der saarede flere af Folkene ved Aarerne, knuste Buhls venstre Arm og bibragte ham et voldsomt Slag i Siden. Han sank ned paa Tofterne, men trods Blodtabet og de heftige Smerter opfordrede han dog Mandskabet til at fortsætte Skydningen. Der blev ogsaa affyret et Par Skud, endskønt Karronadens Stilleredskab var ødelagt, men da Premierløjtnant Wulff fik Melding om Barkassens og dens Besætnings Tilstand, gav han Ordre til, at den skulde ro inden for Langebro. Kort efter blev Wulff selv saaret, og Kampen maatte afbrydes paa Grund af Ammunitionsmangel. De danske Kanonfartøjer havde den Dag et Tab af 6 døde og 5 saarede.

Den 7. September undertegnedes Kapitulationen, København var da næsten ødelagt, Flaaden blev udleveret til Fjenden, og en afmægtig Harme og Sorg greb alle.

Buhls Arm bedredes kun langsomt, men han var dog oven Senge hin sørgelige 21. Oktober, da Danmarks Flaade under engelsk Flag forlod København. Han frygtede for, at han nu som Invalid skulde blive afskediget, men det var der ingen Fare for, der var Brug for enhver, som kun havde Vilje til at stride for Fædrelandet.

Den 13. November indstillede Admiralitets- og Commissariats-Collegiet, »at Søe Cadet Peter Buhl, hvis venstre Arm blev fra Fjenden afskudt i Actionen ved Kalleboeløbet paa en Barcasse d. 27. August sidstleden under Premierlieutenant C. Wulffs Commando og desuden fik en stærk Contusion i Siden, maatte for hans ferme, raske og modige Forhold, hvormed han har udmærket sig, allerunderdanigst udnævnes til Second-Lieutenant med Gage fra sidst afvigte 1. October. — Herpaa udbedes Deres Kongelige Majestæts allernaadigste Resolution».

Ifølge denne Indstilling blev Buhl den 20. November 1807 udnævnt til Sekondløjtnant og sprang herved mange af sine ældre Kammerater forbi.

I Foraaret 1808 var han næsten helt rask igen og blev da sendt til Korsør for at føre Tilsyn med indrullerede Søfolk, som skulde samles der. Han var ikke glad for denne Tjeneste, da han mente, at man paa Grund af hans Invaliditet ansaa ham for uskikket til Virksomhed paa Søen. Han gik og grublede, til han blev helt nedtrykt i Sindet, men indsendte saa følgende Ansøgning:

»Underdanig Pro Memoria.

Jeg beder det høye Collegium naadigst tilgive om min Begjæring skulde i nogen Maade være upassende, men min Lyst til paa en mere virksom Maade at gavne Fædrelandet bestemmer mig til underdanigst at anmode det høye Collegium om at blive tilbagekaldt fra Corsør, hvor jeg i 6 Uger har været for at modtage de hertil commanderte Matroser, som jeg nu neppe seer Muelighed af at kunde komme over. Jeg forretter med inderlig Glæde enhver Tjeneste, hvortil det høye Collegium tiltroer mig Duelighed og beder desarsag underdanigst om at maatte blive commanderet til Søes.

underdanigst

Corsør den 14. April 1808.

P. Buhl.

Til

Det høye Kongelige Admiralitets og Commissariats Collegium.

Hans Ansøgning blev bevilliget; han kaldtes hjem og fik den 19. Maj Commandoen over Kanonjollen Nr. 1, der tog Station i Kallebodstrand sammen med nogle andre Fartøjer. Jollen var armeret med 1 Stk. 18 Pd. Kanon og 4 Stkr. Haubitser; den havde Sprydsejl og 18 Aarer og var samme Aar bygget paa Bodenholfs Plads, men det har vistnok været Hastværksarbejde; thi da Buhl skulde prøveskyde sit Artilleri, løsnede en Planke i »Snablen« sig ved det første Skud, og Vandet strømmede ind gennem alle Naadderne.

Premierløjtnant Chr. Wulff var i 1808 Chef for Roflotillen ved Lolland og erobrede den 4. Juni med 4 Kanonchalupper den engelske Brig »The Tickler«. Prisen blev bragt ind til Nakskov, og da den under Kampen var bleven stærkt beskadiget, skulde den repareres og klargøres under Tilsyn af en Officer. Fra Lollands Roflotte kunde ingen undværes, og Buhl fik da d. 21. Juni — maaske paa Wulffs Foranledning — Ordre til at afgive Kanonjollen Nr. 1 til en Maanedsløjtnant og rejse til Nakskov for at »besørge Priisen Ticklers Equiperings«.

4 af Briggens Karronader var kastede over Bord, og Buhl havde Vanskelighed ved at faa disse erstattede, da man manglede Skyts til de mange Fartøjer, der blev byggede. Flere Gange skrev han om at faa tilsendt baade Kanoner og Krudt, uden at dette fandt Sted, men endelig var Skibet klargjort og blev den 14. December optaget i Flaadens Tal.

Vinteren mellem 1808 og 1809 var meget streng, og alle Operationer til Søes maatte indstilles. Roflotillen oplagdes, og en stor Del af Besætningerne blev hjemsendt. Buhl rejste til København, hvor han anvendtes til forskellig Tjeneste, men saa snart Farvandet blev isfrit, skulde Kanonfartøjerne atter udrustes, og han fik da den 10. Marts 1809 nedennævnte Skrivelse fra Admiralitetet:

»Søe Lieutenanten P. Buhl haver i Følge denne Ordre at melde sig til Hr. Premier Lieutenant C. Wulff for at følge med ham til Nakskov og der ansættes til Chef paa en Kanon Chaloup under bemeldte Lieut: Wulffs Commando, forrettende sin Tjeneste saaledes som han agter at forsvare og være bekjendt.«

Sammen med Buhl rejste Løjtnant G. J. Grodtschilling til Nakskov; de skulde tre Aar senere ogsaa følges ad, men da var det i Døden.

Den 23. Maj var det om Morgenen fuldstændigt Hayblik, og Wulffs Division angreb i Forening med Kaptajn løjtnant Schönheyders Kanonbaade den engelske Fregat Melpomene, der blev haardt medtagen og kun frelst fra Ødelæggelse ved en opspringende Brise, der satte den i Stand til at løbe fra Baadene. Ofte var disse ude for at søge Priser; haarde Ture faldt der af baade Nat og Dag, Anstregelser og Savn førte Livet paa de aabne Kanonfartøjer med sig; men Buhl var altid ufortrøden og bestandig i Virksomhed. Tillige var han i høj Grad afholdt af sine Folk paa Grund af sin stilferdige Optræden og den Omhu, hvormed han tog sig af dem. Det glædede derfor Besætningen paa hans Kanonbaad, da han 1809 blev udnævnt til Ridder af Dannebrog, endskønt han kun var tyve Aar gammel.

Vinteren mellem 1809 og 1810 maatte Buhl tilbringe i Nakskov som tilsynsførende ved de oplagte Fartøjer og blev den følgende Sommer atter ansat ved Wulffs Division. Flotillen var altid ude, naar fjendtlige Konvojer passerede Bæltet, og ofte blev der taget nogle Priser.

Natten mellem den 26. og 27. Juni lykkedes det saaledes Buhl med en armeret Sejlbaad at udkære en Tjalk Wilhelm af en Konvoj, der laa til Ankers mellem Rødsand og Femern.

Den 21. September gik han ud med to Fartøjer og tog en Galease, men da han blev stærkt forfulgt af seks Chalupper fra engelske Linjeskibe, maatte han landsætte Prisen, som han dog senere fik taget af Grunden og bjærgtet i Havn.

Den 24. Oktober var Buhl og Løjtnant Holsten med tre armerede Fartøjer paa et lille Kryds i Store Bælt, hvor det lykkedes dem at tage fire Skibe ud af en Konvoj, der laa ved Romsø, og endelig var Buhl i Forening med tre Maanedsløjtnanter den 2. December saa heldig at erobre en Brig og en Galease.

Det haarde Liv paa Kanonbaadene virkede forraaende paa mange, men mellem disse var Buhl ikke. Han bevarede sit lyse, venlige Sindelag, og medens adskillige i hine Dage satte deres Prisepenge over Styr, saa snart de kunde se Lejlighed dertil, var Buhl nøjsom og sparsommelig. Dette var vel for en Del begrundet i hans Karakter, men det fortællendes ogsaa — uden at der dog findes ganske paalidelige Oplysninger herom — at han var forlovet og sparede sammen for snart at kunne gifte sig. Hans Brud hed

Carla Brenni og var som forældreløst Barn bleven opdraget i Byfoged Buhls Hjem. I de urolige Tider hørte de to unge Mennesker kun sjældent fra hinanden, og Peter Buhl længtes meget efter hende. Da kom der sidst i Januar 1811 Meddelelse om, at hun pludselig var bleven alvorlig syg; Buhl fik Orlov og rejste den 2. Februar til Fredericia, hvor han netop kom tidsnok til at se hende dø.

Det var saa haardt et Slag for den unge Officer, at han var nær ved at fortvivle. Han gik hjemme i en halv Snes Dage uden at tage sig noget til, men da han den 14. Februar fik Ordre til at gøre Tjeneste ved Fladstrands Roflottille, mandede han sig op og rejste til Frederikshavn, hvor han af Flotillechefen, Premierløjtnant J. C. de Falsen, blev ansat som Chef for Kanonchaluppen Litra E. Nr. 7.

Ved Krigens Begyndelse var Fyrene i de danske Farvande bleven slukkede, og Englænderne opankrede da den gamle Fregat Proselyte som Fyrskib ved Anholt Østrev. I Marts 1809 blev Proselyte af Storm og Isgang sat op paa Revet og forliste; Englænderne tog da i Maj samme Aar Anholt i Besiddelse og tændte Fyret, der blev omgivet af en muret Kasemat og andre Forskansninger.

De Danske havde flere Gange planlagt en Ekspedition for at tage Øen tilbage, men Planen kom først til Udførelse i 1811.

I Gjerrild Bugt samledes i Slutningen af Marts 12 Kanonbaade og 17 Transportfartøjer for at overføre Ekspeditionskorpsset til Anholt. Styrken bestod af 19 Officerer samt 660 Underofficerer og menige af Landetaten, desuden skulde 120 Soldater og 200 Matroser af Flotillens Mandskab deltage i Angrebet. Landgangsstyrken lededes af Major Melsted, medens Premierløjtnant Falsen havde Kommandoen over Flotillen.

Den 27. Marts Kl. 2¹/₂ om Morgenen ankom Fartøjerne til Anholt og ankrede i Pakhusbugten paa Øens Sydside, hvor Tropperne landsattes.

Ekspeditionens ulykkelige Udfald er velkendt, Angrebet mislykkedes fuldstændigt, og næsten hele Landgangskorpsset blev tilintetgjort.

Alene af Flotillens Mandskab faldt 47, medens 48 saaredes og 121 blev fangne. En Del af den landsatte Styrke undslap dog og reddede sig om Bord i Kanonbaadene, der i Hast stod til Søs, forfulgt af den engelske Fregat Tartar og Briggen Sheldrake, som den foregaaende Dag var ankommen til Øen, uden at de Danske havde faaet Meddelelse derom.

Medens Kampen stod paa, var det blæst op til stiv Bramsejlskuling af vestlig Vind, der satte en Del Søs, og Falsen gav da Ordre til, at Transportfartøjerne under Sejl skulde holde Syd paa, medens Kanonbaadene roede Vesten om Øen. Da disse havde klaret Landet fra sig, satte de Sejl og stod Nord i for at naa Grundene Syd for Læsø. Fregatten Tartar gav sig til at jage Transportfartøjerne, medens Sheldrake under Pres af Sejl søgte at indhente Kanonchalupperne. I nogen Tid styrede den efter Falsens Baad, men denne var en udmærket Sejler, og Briggen opgav derfor snart Jagten paa den og krydsede op efter en Del af de andre Kanonbaade, som holdt sig samlede. Baadene rullede voldsomt; det var næsten farligt at surre Kanonerne los, og da Briggen hurtigt nærmede sig, kunde det forudses, at de fleste af Chalupperne vilde blive tagne eller ødelagte. Buhl, der jo førte Litra E. Nr. 7, besluttede da at gøre et Forsøg paa at redde sine Kammerater. Han holdt af til »Plat for Vejret«, gjorde sin Agterkanon klar og begyndte at skyde paa Sheldrake. Hans Beregning slog til, Briggen drejede efter ham og besvarede Ilden.

Ved Anholt havde Resterne af den slagne Styrke søgt om Bord, som de bedst kunde, og Buhl havde derfor en Del fremmede Folk i sin Baad, medens han til Gengæld manglede mange af sine egne. Enkelte af de fremmede ytrede Misfornøjelse med, at Buhl havde skilt sig fra de andre Fartøjer, men de fleste hilste hans kække Beslutning med et Hurra, og den ulige Kamp begyndte. I den svære Søs kunde der ikke tages ordentligt Sigte, men dog lykkedes

det at træffe Briggen med et Par Skud. Denne blev dog ikke Svar skyldig, Kanonchaluppe overøstes med Kugler og Skraa, 3 af Besætningen saaredes haardt, Sejlet blev skudt i Laser, Roret beskadiget, Aarer knuste, og da endelig Brogen paa Agterkanonen blev overskudt, efter at Kampen havde varet omtrent en Time, var Buhl forsvarsløs og skrev selv herom:

»... jeg saae mig nu i den skrækelige Stilling enten at sejle i Synk eller overgive mig, hvilket sidste jeg troede det min Pligt at gøre for at spare saa mange Menneskers Liv, som vilde blive opoffret til ingen Nytte...«

Buhl strøg saa Flaget, men søgte endnu at vinde Tid for sine Kammerater. Han nægtede at efterkomme Fjendens Ordre om at ro hen paa Siden af Briggen og lod sine Folk lægge sig under Tofterne, medens han selv blev staaende oprejst. Sheldrakes Chef, den unge James Pattison Stewart, blev meget opbragt herover og lod skyde med Geværer efter Buhl, der dog stod urokkelig, skønt Kuglerne strøg tæt forbi ham. Endelig ophørte Englænderne med Skydningen, satte et Fartøj ud og bugserede Kanonchaluppen hen til Briggen, men da var de andre danske Fartøjer komne saa langt op til Luvart, at de ikke kunde indhentes. Da Fangerne kom om Bord i Sheldrake, havde Stewarts Vrede fortaget sig, han hilste venligt paa Buhl og udtalte sin Beundring for hans kække Forhold.

Buhls Fangenskab varede kun 11 Dage; thi allerede den 8. April blev han og 124 Mand landsatte ved Fladstrand.

Buhl udveksledes den 13. April og blev da af Falsen ansat som Chef for Kanonchaluppen Litra J. Nr. 6, hvilket Fartøj han kort efter ombyttede med en tidligere engelsk Kanonbaad, som i 1809 var drevet i Land paa Skagen og nu bar Navnet Prise Nr. 2.

Den 3. Juli var en stor Konvoj ankrede for Stille en Mils Vej S.Ø. for Hjelm, og Falsen gik da ud med den jyske Roflottille for muligvis at gøre nogle Priser. Den nordlige Del af Konvojen blev kun bevogtet af en Fregat, Briggen Sheldrake og en Kutter, og da Solen gik ned den 4. Juli, var det fuldstændig Havblik, saaledes at Falsen mente med Fordel at kunne angribe. Kl. 1 om Natten begyndte Kampen; Sheldrake kappede straks og drev med Strømmen Syd efter, ned mod 4 engelske Linjeskibe, der beskyttede Konvojens sydlige Del.

Efter kort Tids Forløb blev Kutteren skudt i Sænk og Fregatten saa ilde medtagen, at den næsten var Vrag. De Danske haabede at kunne tage den, men Kl. 3 sprang pludselig en frisk, nordvestlig Brise op, hvorfor enhver Tanke om at gøre Erobringer maatte opgives, og alt sættes ind paa at redde Kanonfartøjerne; thi Linjeskibene havde straks lettet og nærmede sig hurtigt. Falsen gav derfor den største Del af Flotillen Ordre til at ro op mod Vinden, ind under Hjelm, medens han selv med 3 af Kanonbaadene, der var meget tunge at ro, satte Sejl og holdt ind mod den jyske Kyst. Disse 3 Fartøjer var Prise Nr. 1, hvor Falsen var om Bord, Prise Nr. 2, der førtes af Peter Buhl, og Prise Nr. 3 med Maanedsløjtnant Oldeland som Chef.

De engelske Skibe forfulgte skarpt, og de Danske havde ikke meget Haab om at undslippe. Da faldt det pludselig i med tæt Taage; Kanonchaluppen vendte straks for at vildede Fjenden, men kort efter var Prise Nr. 1 nær bleven sejlet ned af Briggen Sheldrake, der øjeblikkelig aabnede en voldsom Ild. Falsen slap dog bort men maatte noget senere overgive sig til et af Linjeskibene. Buhl og Oldeland optog Kampen med Briggen, men snart blev baade de to Officerer samt Regnskabsføreren, Underkanoner Nicolai Lunøe, og de fleste af Folkene saaredes. Buhl fik en Skraakugle i Ryggen, og Oldelands ene Ben blev gennemskudt. Der var da intet Haab om et heldigt Udfald af Kampen, og snart blev Flag og Vimpel strøget i begge Kanonbaadene.

De saaredes blev bragte om Bord i Briggen, men der var ingen Læge i Skibet, og Buhl led saa heftige Smerter, at han besvimeede. En Times Tid senere traf Briggen i Taagen paa Linjeskibet Dictator, og med stort Besvær blev da Buhl og Oldeland samt en Del af de haardest saaredes

transporterede over i Linjeskibet, hvor de blev ordentligt forbundne.

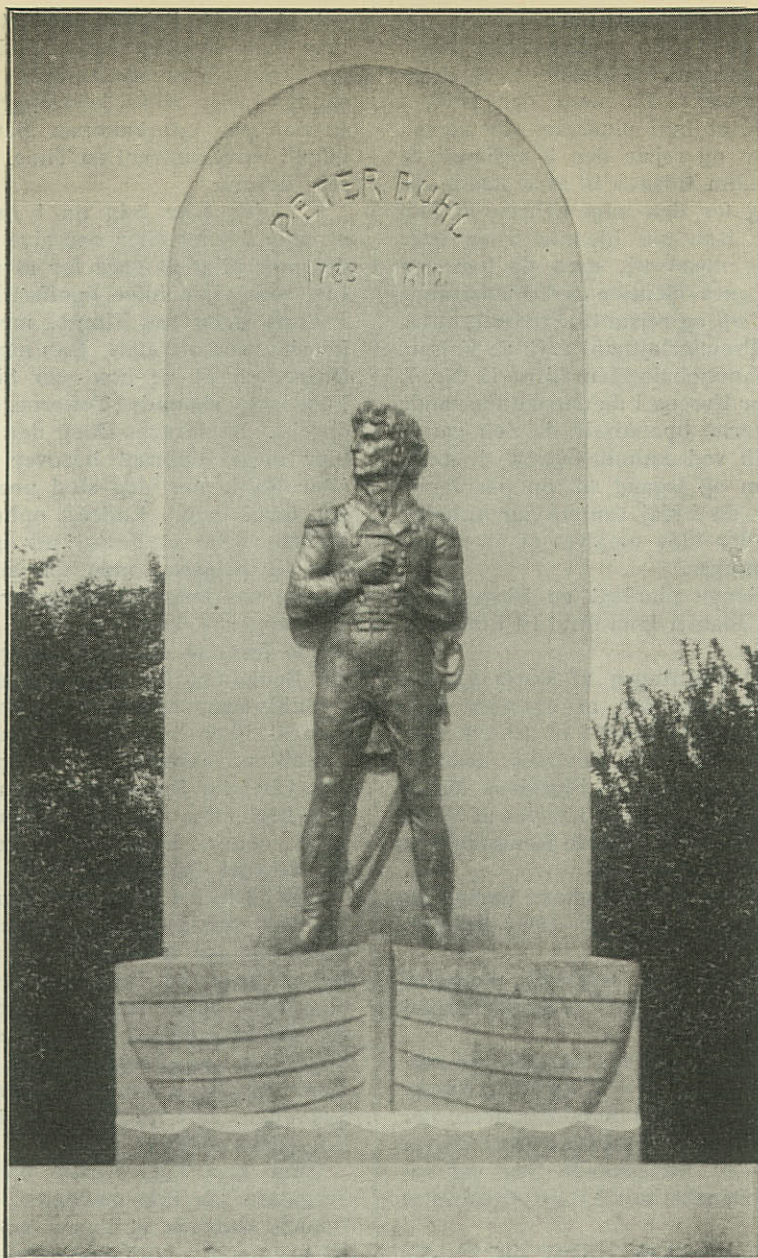
Senere blev Buhl sat i Land paa Anholt, men hans Fangenskab var heller ikke denne Gang af lang Varighed; thi den 6. August indberettede han til Admiralitetet, at han og Løjtnant Oldeland samt en Del af deres saarede Folk var bleven landsatte ved Randers den 3. August. Buhl havde endnu svære Smerter i sit Saar og rejste derfor hjem til Fredericia for at blive helbredet.

I Foraaret 1812 blev Peter Buhl benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, saaledes at han som Sekondløjtnant baade var Ridder og Dannebrogsmænd.

Den 26. Oktober 1811 var Fregatten »Najaden« løben af Stabelen paa Nyholm, og Skibets Klargøring blev fremmet saa hurtigt, at det allerede den 12. Februar 1812 afsejlede til Norge for at forstærke den der værende dansk-norske maritime Styrke.

Buhl modtog med Glæde Udkommando med dette ny og smukke Skib; thi han følte, at Tjenesten paa Kanonbaadene var for streng for hans svækkede Helbred.

»Najaden« var dog ikke noget »heldigt Skib«; allerede ved Indsejlingen til Norge stødte det paa et Skær, mistede Rorlykkerne

og maatte kølhales, og den 7. Juni sejlede det sin Forstav og Storebramstang over Bord.

Kampen ved Lyngør og dermed Najadens Skæbne i Kampen mod engelsk Overmagt vil blive nøjere omtalt i næste Nummer af »Under Dannebrog«. Her skal kun berettes, at Peter Buhl under Kampen fik sit ene Ben knust og blev baaret ned i Lazarettet, hvor han omkom, da Skibet gik ned.

Saaledes endte den unge Helts usædvanlig daadrige og opofrende Liv i Kamp for Fædrelandet. Han ligger begravet sammen med 74 andre Faldne i en stor Fællesgrav paa Askerø.

Ved Afsløringen af Mindesmærket for Peter Buhl i Fredericia repræsenteredes den danske Flaade af en Flotille Torpedobaade under Kommando af Kommandør Carstensen; Kaptajn Hermann Ewald holdt paa Komitéens Vegne Afsløringstalen; Adjunkt Otto C. Fønss havde skrevet en Kantate, og Digteren Axel Juel havde skrevet efterfølgende Digt i Anledning af Højtideligheden. Fredericia Borgere var blevne et smukt Mindesmærke rigere og havde vist en varm Interesse for Flaaden og dens Virksomhed, samtidig med at de ønskede at hædre Mindet om deres Bysbarn, Søhelten Peter Buhl.

Du fødtes i det Sekelgry,
da Danmarks Saga græder,
da stedse genlød Kampens Gny,
men sjældent Sejrens Glæder;
dog straalere fra et Heltekuld
Dit Navn imod os, Peter Buhl;
thi priser vi Dit Minde!

Det er saa lys en Heltelod
at se sin Sejr i Døden — —
Ak, imod Overmagtens Brod
Dit Liv var een Forbløden;
Din unge Mund fik ikke lét,
og Lykken fik Du ikke set —
vemodigt er Dit Minde.

Af Aar Du næppe blev en Mand,
men Manddom var Dit Mærke,
hvor Døden trued', holdt Du Stand,
af Sjæl den sejersstærke,
og traadte barnlig glat om Kind
i Danmarks Helteskare ind,
thi priser vi Dit Minde!

Det var den Dag i Kattegat,
I flyed' Overmagten,
da vendte Du mod Fjenden brat
og standsed ham paa Jagten,
og frelst de andre naaed' Kyst,
mens Du mod Faren bød Dit Bryst,
alene for dem alle.

Du stævned ej mod Sejrens Ry,
Du ventede bare Døden,
mens Dine Frænder kunde ty
til Kysten, frelst fra Nøden;
men da Du stod dér i Din Stavn,
da skrev Du ind Dit unge Navn
blandt dem, der aldrig glemmes.

Saa staa da her i Malmen støbt,
hvor Skibe Skibe følger,
i Solskin og i Taage svøbt,
og lyt til Havets Bølger,
mens fra en Saga, vemodsfuld,
Du smiler mod os, Peter Buhl — —
thi ærer vi Dit Minde!

AXEL JUEL.

ET PAR ERINDRINGER

EFTERRETNINGSVÆSENET FØR DEN TRAADLØSE TELEGRAF BLEV OPFUNDEN

I Firserne i forrige Aarhundrede, da der var Krig mellem Rusland og Tyrkiet, kom jeg med et dansk Dampskib fra Riga og styrede ud forbi Lyserort. Forude laa nogle russiske Orlogsmænd, som vi satte Flag for. Pludselig hørtes et Kanonskud fra en af dem. Jeg stoppede og af-

ventede, hvad der vilde ske. En af dem kom saa op paa Prajehold og spurgte om Nyt fra Krigen. Jeg kunde da fortælle dem at Plevna var faldet. (Man erindrer at Plevna i lang Tid var belejret af Russerne og blev udsultet, før den overgav sig.)

Med denne gode Efterretning og svingende med Huerne sejlede vi saa videre.

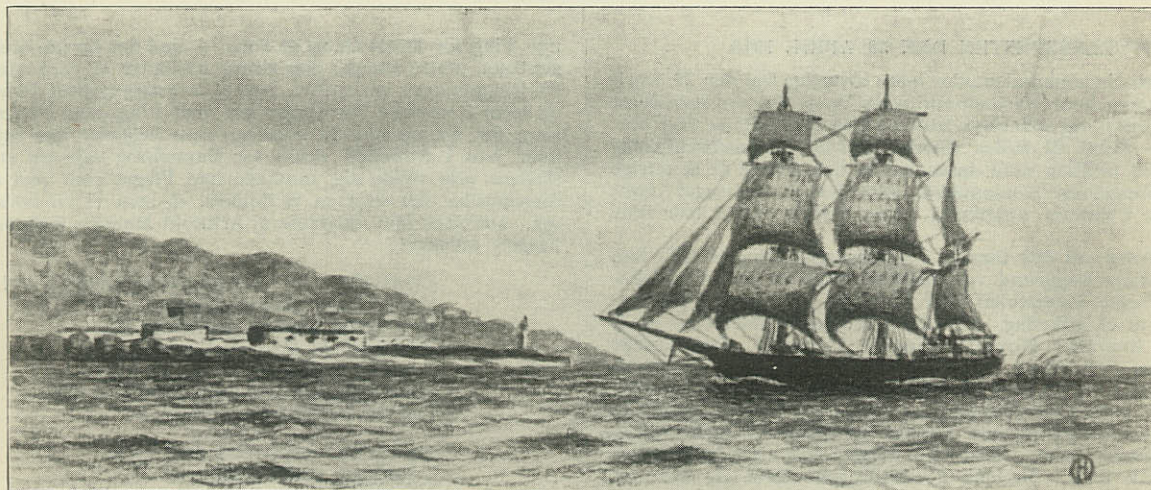
TO SKUD

I Krigsaaret 1864 var jeg som ungt Menneske om Bord i et dansk Barkskib, der lastede i Alicante, bestemt til England. Det var om Foraaret, mens Krigen endnu var i Gang. I Bladene var der skrevet, at Østerrigerne laa i Middelhavet for at opbringe danske Skibe, hvorfor vor Kaptajn anskaffede sig et nyt norsk Flag, der kunde bruges ved given Lejlighed i Stedet for vort danske. Efter at være passeret Gibraltar styrede vi ud forbi den spanske Fæstning Tariffa, med frisk Vind agterind, og havde det norske Flag hejst under Gaffelen. Saa hørtes der et Skud; men Fæstninger skyder saa tidt, saa det tog vi ingen Noti af; men kort efter kom der en Kugle dansende hen over Vandet og slog ned lige agten for Skibet. Rorsmanden der stod paa en Forhøjning agter, vilde løbe sin Vej, men Kaptajnen

indsaa snart, hvad der var Skyld i Skydningen, fik hurtigt Mesanen halet ind, saa Flaget, der blæste for efter bag Sejlet, blev synligt — og saa hørte vi ikke mere.

Jeg var paa Frivagten, der Kl. 3 om Eftermiddagen sad nede i Folkelukafet og drak Kaffe. Da Lyden af Kuglen lød som om et Sejl, der revner helt igennem, løb vi op for at se, hvad det var. Men vor gamle Tømmermand kastede sig saa lang han var henad Kistebænken, hvorpaa han sad, idet Lyden hørtes. Det forstod vi andre ikke, før han fortalte, at i Krigen 48-49-50, som han havde deltaget i, lærte han at dække sig, naar en Granat kom susende. Han havde altsaa kendt Lyden og ubevidst dækket sig. Forresten saa vi ingen Østerrigere paa vor Vej til England.

H. S. A. OLSEN,
forhenv. Dampskibsfører.

MARINEFORENINGEN

VED A. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU OG AXEL JUEL

SENDEMANDSMØDE

Torsdag den 29de April afholdtes det ordinære Sendemandsmøde i København. Til dette var mødt Udsendinge fra de fleste af Landets Lokalkredse.

Førend de forretningsmæssige Forhandlinger begyndte, udtalte Formanden, Kommandør *Mægaard*, at Bestyrelsen havde udsat Indvielsen af Hovedforeningens Flag indtil Repræsentanterne fra hele Landet kunde være samlede ved dette første Sendemandsmøde. Derefter indviedes Flaget paa en smuk og stemningsfuld Maade.

Af Aarsberetningen skal nævnes, at der i 1914 dannedes flere nye Kredse. Kredsenes Antal er nu 13, og man haabede ved første gunstige Lejlighed at kunne forøge dette Tal, da der i adskillige Byer og Landsdele var saa stort et Antal Medlemmer, at det kun gjaldt om at danne Rammerne. Medlemsantallet for hele Landet var 2545, hvilket betyder en Stigning af ca. 500 siden samme Tidspunkt ifjor. Havde Tiderne ikke været saa ugunstige, vilde Tallet sikkert have været langt større.

Redaktøren meddelte, at efter et foretaget Overslag vilde Medlemsbladet kunne udgaa med ca. 10 Hefter i 1915.

Nedenstaaende Regnskab godkendtes enstemmigt.

Af Bestyrelsen afgik efter Ønske Herredsfoged *Helms* og ved Lodtrækning Havnefoged *Bilde*, Kapt. *Ewald* og Grosserer *Schou*, hvilke sidste alle genvalgte. Nyvalgt blev Hr. Købmand *Sidenius* fra Nykøbing F. Det vedtoges at lade den hidtil ledige Plads i Bestyrelsen blive staaende aaben for ved første Lejlighed at udfylde den med et Medlem fra en jysk Kreds.

Af Revisorerne genvalgte Hr. Malermester *Møller*, medens Hr. Overretssagfører *Schoustrup* havde ønsket at fratæde. I hans Sted valgtes Hr. Assistent *Clausen*.

Et indkommet Forslag om at benytte Foreningens Mærke i mindre Format til Slipsnaal toges tilbage, da Stemningen var absolut imod at ændre eller udvide Mærkets Anvendelse. Derimod vedtoges et Tillæg til Lovene om under visse Omstændigheder at optage Udlændinge, dels som ekstraordinære, korresponderende Medlemmer, dels som Æresmedlemmer.

DRIFTS-REGNSKAB FOR AARET 1914

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Kontorhold, Lønninger og Omkostninger	2039	45	Indvundne Renter	115	45
Agitations-Rejser, Foredrag og Hjælp til Stiftelse af Kredse	405	00	Medlemskontingenter	6683	85
Indkøb af Emblemer	1467	45	» Under Dannebrog«:		
Udgifter til Festligheder	597	00	Salg og Abonnement	2493	78
Afskrivning paa Inventar	24	00	Annoncer	1833	53
» Under Dannebrog«:					
Forsendelse	422	00			
Fremstilling	4843	15			
Honorar til Medarbejdere	992	00			
Saldo at overføre til 1915	Kr. 2266.	40			
hvorfra gaar midlertidig Udlæg til Udgivelse af Medlemsbladet	Kr. 1929.	84			
	336	56			
	11126	61		11126	61

BALANCE PR. 31. DECEMBER 1914

AKTIVER			PASSIVER		
	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Paa Sparekassebog og Kontanter	1985	96	Kapital fra forrige Aar	3536	10
Inventar	210	03	Gæld til Bogtrykker m. fl.	3800	63
Udestaaende Fordringer (heri ikke indgaaede Kontingenter, samt en Fordring ca. 1500 Kr., som er indgaaet efter 1. Januar, m. m.)	4356	66	Kapitalforøgelse	336	56
Tilgodehavende hos Lokalkredsene	1120	64			
	7673	29		7673	29

STIFTELSESFESTEN DEN 30. APRIL 1916

Efter det første Sendemandsmødes mere alvorlige Del den 29. April i Nationals Lokaler, hvor Marineforeningens Ve og Vel var diskuteret og hvor de udenbys og indenbys Sendemænd første Gang traf hinanden i større Antal til fælles Glæde, oprandt Marineforeningens Stiftelsesdag, ved hvilken man ogsaa havde den Glæde at se talrige af Provinsforeningernes Sendemænd, som havde forlænget deres Ophold herinde i samme Anledning, være tilstede, og vi tror ikke de fortrod det.

Kl. 7¹/₂ samledes vel 300 Gæster i Studenterforeningens lille Sal. Talerstolen i Salens Baggrund var opstillet foran en stor Flagdekoration, og paa selve Talerstolen stod Klokkeren, som skulde indvies, endnu dækket af et Silkeflag. Musikken indledede med »Der er et yndigt Land«, hvorefter Hovedforeningens Formand, Kommandør *Mægaard*, besteg Talerstolen og mindedes de to Aar, som var gaaet, bød »Velkommen« og udtalte sin Glæde ved at se den store Forsamling som et Billede af Foreningens Vækst og Trivsel, som han haabede vilde fortsættes gennem Aarene. Da Talen var endt, skingrede Piberne gennen Salen, »Klar ved Flaget« lod, og Aftenens højtideligste Øjeblik kom. Medens Forsamlingen rejste sig blev fra Salens Baggrund det nye Flag, Grosserer *Schous* Gave, til Fanemarchens Toner baaret ind af 2 unge Marinere, medens 4 andre sluttede op; ad en bred Vej mellem Stolerækkerne marcherede de op til Talerstolen, ved hvis Side Stangen plantedes i sin Fod, medens Fanevagten stod »Ret« bagved. Under Dødsstilhed gled saa det

nye Flag for første Gang til Tops — med det Cerimoniel som, skønt gentaget utalte Gange, dog aldrig undlader at gøre stærkt Indtryk. Da Kongesangen var spillet, besteg Søfartsinspektør *Heise* Talerstolen og talte i smukke Vendinger om vort Flag, dets Historie og Betydning for os, og om de Følelser som besjæler den sejlene Mand, naar han i fremmed Havn ser Dannebrog vaje fra et andet Skib. Medens alle rejste sig, indviede han Flaget som vort synlige Samlingsmærke, det hvorom vi flokkes, og som vi vil bevare og værne om. Dernæst blev følgende af Arkitekt *Marston* forfattede »Sang for Flaget« afsunget:

»Vort Flag« — vort gamle Dannebrog —!
Vort skønne danske Mærke,
Hvorunder Juel og Hvitfeldt slog
Til Fjenders Mén og Værke,
Om Dig vi fylkes, — Du er med
Hvor Dansken sig som dansk vil vise —
∴ Lær os Dit Navn at prise! ∴

Da Du fra Reval blev ført hjem
I Volmers stolte Dage, —
gik Danskens Hærtog ikkun frem
Og kendte ej »Tilbage«!
Ved Korsets Tegn paa blodrød Bund
I et Aartusind Danmarks Søner
∴ Ved Trofasthed Dig lønner! ∴

Fra Rud til 4de Kristian
 Og til Skærtorsdags Helte,
 Til Mændene fra Helgoland,
 Ved Rygen og ved Belte, —
 »Prins Kristian Frederiks« djærve Mænd,
 De, som paa tæt Hold Fjender præjed,
 :: Du over Dem har varet! ::

Hvor danske Skibe stævner ud
 De bær vort Flag med Ære,
 Ved Dem vort Korstegn bærer Bud
 Hvad Land og Folk vil være:
 »Et Land — ét Folk« — med Fredens Tegn
 Vidt kendt paa alle Verdenshave.
 :: »Dér er vort Led i Lave« ::

Er fredelig end nu vor Daad,
 Og Sværd paa Væggen hænger, —
 Vi vel har fundet andet Raad,
 Hvortil vi mere trænger;
 I Fredens Tid vort gamle Flag
 Blev ofte glemt af Danskens Skare —!
 :: Men vi vil det bevare! ::

Dog, — naar i Døgnets Splid og Jag
 Dansk imod Dansk sig vender,
 Da glemmes tidt, at samme Tag
 Og Mur vort Hus omspænder!
 Husk Du det vel, — og glem det ej,
 Naar Tvedragts Sæd er frodigst saaet:
 :: Hvad Du til Arv har faaet! ::

Indviet være da det Tegn,
 Hvorunder frem vi stævne!
 Om det vi danne vil et Hegn
 Af al vor Flid og Evne; —
 Eet Haab, — een Tro paa Fremtids Lys
 For Danmarks Folk, — for Danmarks Lykke
 :: Vil sammen op vi bygge! ::

Vaj altid højt, Du frie Flag,
 Vor Arv, vort Samlingsmærke, —
 Om Dig vil vi fra Dag til Dag
 Staa sammen, — fri og stærke,
 Lær Du os da at nemme ret,
 Hvad danske Mænd skal fremad bære:
 :: »Vort Flag — og Danmarks Ære!« ::

Herefter talte Arkitekt *Marston* for Klokkeren som vort andet synlige Samlingsmærke, som med sine Inskriptioner og sin Lyd skulde mane os til fælles Virken for Søværn og Søfart til Ære og Bedste for vort Fædreland. Efterat have afsløret Klokkeren og indviet den ved at slaa 8 Glas, bad han dernæst paa Givernes Vegne Lokalforeningens Formand om at modtage Flag og Klokke. Overretssagfører *Schoustrup* udtalte Lokalforeningens Tak for de smukke Gaver som skulde blive holdt i Ære og vel bevarede. Han udtrykte Foreningens Tak til hver især af Givernes og til den som havde medvirket ved Tilvebringelsen og nævnte deres Navne. Følgende »Sang for Klokkeren« af Forfatteren *Axel Juel* sluttede Indvielsestidlighederne:

I Klokkens Lyd er sælsom Magt —
 det er som selve Tiden taler;
 med Evigheden dybt i Pagt
 den over Døgnets Børn befaler.
 En Vandrør standser sine Fjed,
 naar Klokkeren ringer Solen ned,
 og mindet om, at Dagen led,
 han takker for, at den blev givet.

Ved Klokkens Lyd saa mangan Gang
 vi gik til Dont og gik til Hvile;
 og faldt os stundom Vagten lang —
 ak, hastigt Livets Timer ile!
 Naar vi skal standse vore Fjed,
 og naar vor sidste Sol gaar ned,
 vil efter Daad med evig Fred
 de dybe Toner for os lyde.

I Hornet er saa stærk en Klang,
 i Flojten er saa lys en Stemme,
 og vi har selv en munter Saug —
 men Klokkens Alvor ej vi glemme.
 En Uvejrnsnat fra Bølgens Favn
 den ledte os i sikker Havn —
 vi priser Klokkebøgens Navn,
 den vared os i Nattetaagen.

Men lytter til vor Klokkes Røst! —
 om mer end Tidens Gang den melder,
 den Toner, fuld af Fryd og Trøst
 om det, som Tiden ikke ælder:
 om Styrken i den danske Eg,
 om Mod, der vandt og ikke veg,
 om Trofasthed, der aldrig sveg —
 om hvad der svandt — kun for at leve!

Da Sangen var afsunget blev Flaget og Klokkeren til Tonerne af »Holmens faste Stok« baaret i Procession ned til den store Sal, medens Forsamlingen sluttede op. Ved Indgangen paraderede Marinere, som afgav Honor, og medens Flaget og Klokkeren blev baaret op, indtog alle deres Pladser. Et sjældent smukt og festligt Syn afgav den mægtige Sal, som fra øverst til nederst var smykket med Dannebrog og Signalflag, der med sædvanlig Velvilje var udlaaente fra Orlogsværftet. Aarer, Rat og Lanterner smykkede Indgangen, mellem Lysekronerne var ophængt Flagguirlander og paa Salens Endevæg dannede en mægtig Flagdekoration omkring vort store Foreningsmærke det centrale i Udsmykningen; midt ned ad de 5 lange Borde og paa Hovedbordet stod smaa Splitflag, en Skov af Flag, der dannede en smuk og enkel Udsmykning. Hvis man skal dømme efter den Stemning, som straks greb Deltagerne da de traadte ind i Salen og indtog Deres Pladser, maa Festkomiteen, d'Hrr. Grosserer *Vald Schou*, *Georg Lohse* og Tegneren *Axel Thiess* med Bistand af Grosserer *Max Lohse* og Assistent *Heidner* føle sig tilfredse og lønede for det mægtige Arbejde til fælles Glæde de med vanlig Utrættelighed havde udført. Oppe paa »Musikanterstolen« dirigerede Musikdirektør *Halling* sit Orkester, og til Sangene accompanerede Grosserer *Max Lohse* aldeles udmærket. Da alle havde taget Plads tog Kommandør *Maegaard* Ordet for at hyde Velkommen til denne muntre Del af Festen, mindede Dagens Betydning og udbragte dernæst et af 9 rungende Hurraer besvaret Leve for *Hans Majestæt Kongen*, hvilket efterfulgtes af Kongesangen. Paa et til Hans Majestæt afsendt Telegram indløb til Kommandøren følgende Svar: »Bringer Marineforeningen min hjerteligste Tak og Genhilsen«. Chr. R.

Efter at Kommandøren dernæst havde foreslaaet Arkitekt *Marston* til Dirigent, lod denne Klokkeren lyde for forskellige Meddelelser, bl. a. denne, at den uventet store Tilslutning til Festen efter Tegningsfristens Udløb havde gjort det umuligt at trykke forøget Oplag af Sangene, saaledes at hver kunde faa sit Eksemplar, og han anmodede derfor Gæsterne om kammeratligt at hjælpe hinanden. Derefter gaves Ordet til Lokalforeningens Formand Overretssagfører *Schoustrup*, som talte for Flagets og Klokkens Givere og udbragte et Leve for dem — og derefter fulgte Talerne Slag i Slag. Direktør *Schmidten* talte smukt for Orlogs- og Handelsmarinen, for hvilken Tale Kaptain *Saabye* takkede med baade alvorlige og skæmtfulde Ord, som vandt stormende Bifald. Lokalforeningens Kasserer, Skolebestyrer *H. Teisen* holdt en af hyppigt Bifald afbrudt og stærk Tilslutning lønnet versificeret Tale for Foreningen og dens indre Liv. Der blev talt for Sendemændene fra Provinsen, paa hvis Vegne Navigationsdirektør *Tuxen*, Svendborg, takkede, af Arkitekt *C. Thonning* for Foreningens Alderspræsident, Partikulier *Clausen*, som med sine 85 Aar deltager i alle vore Sammenkomster, for Godsejer *Schou*, Palsgaard, hvem Foreningen er Tak skyldig for hans varme Interesse, og for Marinens Underofficerer af Hr. *Winkel*. Mellem disse Taler blev afsunget to fortræffelige humoristiske Sange af Bibliothekar *Dumreicher*, der i sin Artilleriuniform, som Indkaldt ved Fæstningsartilleriet, var tilstede; i den ene af Sangene, som vakte Jubel, udtryktes »Hansens« Oplevelser som Indkaldt til Lands, hvilket ikke er saa ganske lige til, naar man har lært til Søs. I en nydelig Tale udtrykte Forfatteren, at hans Indtryk af Tjenesten var det, at »de overførte« af Søværnet nok ikke var dem, man var mest kede af, naar de trak i Landuniformen og kom ud paa Landbefæstningen. Den anden Sang, hvis Omkvæd var »Det er Landlov, ja Landlov idag«, blev sunget med en Applomb og Glæde, som lod formode, at disse Ord ikke har været ukærkomne hos alle de Aargange Marinere som her sad til Bords sammen. Grosserer *Georg Lohse* talte for Kommandør *Amundsen*, ved hvis Velvillie de 8 unge Marinere var komne tilstede, og for den Hjælp der stedse beredvilligt ydedes Foreningen af Orlogsværftet.

Imidlertid blev der pebet til Kaffe, som indtoges i Lokalerne underneden, medens Bordene i Salen blev gjort klar til Punch, og da man atter bænkedes sig, havde mange gamle Kammerater fundet hinanden, og Stemningen var saa gemytlig og kammeratlig, som ønskes kunde. Fædrelandssange og Taler fulgte hinanden Slag i Slag og da Kommandør *Maegaard* talte om Foreningens Liv og dens Medlemsantal, som nu var meget nær de 3000, vakte dette en Tilslutning som varsler godt for Fremtiden. Der indløb Telegrammer fra Hovedforeningens Næstformand Papirhandler *K. L. E. Jensen*, som ved Sygdom var forhindret i at være tilstede, og fra Indkaldte paa Omø, som jo ogsaa var lovlig undskyldte. En Auktion, som Dirigenten afholdt over en Del af de smaa Foreningsflag der havde dekoreret Bordene, indbragte et smukt Beløb til Foreningens Fond, og fra en Kreds af Medlemmer overbragtes der ved Ingeniør *Poul Thonning* Løfte om en ligesaa ejendommelig som kærkommen Gave, nemlig en Raaber, udført i drevet Kobber, med Foreningsmærket, og til Brug ved Sammenkomster, en Gave for hvilken Dirigenten straks paa Bestyrelsens Vegne bragte en hjertelig Tak til Givernes. Ved næste 30. April haaber vi at høre Raaberen i Virksomhed. En »Tak for iaften«, som en af de assisterende »Mænd« bragte paa de andres og egne Vegne, modtoges med kraftigt Bifald.

En smuk og minderig Fest var nu tilende, — men mange gamle Kammerater holdt ud indtil langt efter Midnat, og kun langsomt tømtes Studenteforeningen. Gid vi maa kunne mødes igen til en Fest, ligesaa vellykket som denne, den 30 April 1916.

Deltagere i 25 Aars Jubilæet.

25 AARS JUBILÆET FOR MARINENS VÆRNEPLIGTIGE AF AARGANG 1890

Mandag den 19de April fejrede de værnepligtige af Aargang 1890 25 Aars-Dagen for deres Indkaldelse ved en Fællesspisning paa »Søpavillonen« med forudgaaende Besøg paa Orlogsværftet. Tanken herom havde vundet ualmindelig Tilslutning hos de gamle Gaster fra 90, der i et Antal af ca. 90 havde indsendt Meddelelse om deres Deltagelse, det største Antal, det indenfor Marinens Rammer hidtil er lykkedes at samle til en saadan Festlighed. Heraf havde dog senere 3 maattet sende Afbud paa Grund af Sygdom og andre Forhindringer.

Under Løjtnanterne *V. Vismann* og *E. Jørgensens* samt Brandmester *Christiansen* og Kanoner *Chr. Hansens* udmærkede Forerskab besaas derefter Værftets mange Seværdigheder, hvoraf særlig en Undervandsbaad naturligvis samlede Interessen om sig, medens Sammenligningen mellem de gamle Logi- og Kaserneskeibe og den nye Kaserne faldt stærkt ud til Fordel for den sidstnævnte.

Den smukke kammeratlige Stemning i Forening med det prægtige Foraarsvejr, der begunstigede Dagen, gjorde denne til en Mindedag, som sént vil glemmes af Deltagerne. Glædeligt var det for Festudvalget at konstatere den Samhørighed og redbonne Offervillighed, der fra alle Sider strømmede Udvalget i Møde, at nævne Alt vilde være ret uoverkommeligt; dog kan vi ikke forbigaa at omtale den overordentlig nydelige Dekoration af Festsalen med Flag og Skjolde, der var bekostet af Malermester *Bendix*, indvidere de indsendte morsomme Sange. Ved en anden Kammerats Offervillighed kunde man efter Bordet traktere med en fin Cigar, o. s. v. o. s. v. Udvalget beder herigennem enhver især modtage dets hjertelige Tak.

Om Aftenen Kl. 8 samledes Deltagerne i et Antal af ca 85 til Fællesspisningen, ogsaa her herskede hele Tiden den ægte, uforfalskede Stemning der i mangt og meget mindede om Livet om Bord. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ blev der pebet: Bakstørnene gør klar til Skafning, hvorefter man til Tonerne af »Holmens faste Stok« gik til Bords. Her bød Festudvalgets Sekretær, Købmand *Dorschéus* Velkommen og betonedede særligt, at det havde været Udvalget magtpaaliggende at arrangere Festen saaledes, at det blev muligt, ogsaa for mindre bemidlede Kammerater, at deltage. Skoleforstander *Richard Jensen* overtog derpaa Ordstyrerhvervet og gav Ordet til Inspektør ved Søetatens nye Hospital, Løjtnant *P. Andersen*, der talte for Kongen, der stedse viste sin udelte Interesse for vor gamle hæderkronede Marine og hvem han ønskede Held og Lykke til at føre vort Fædreland frelst gennem de vanskelige Tider, vi nu gennemlevede. Paa Forslag af Bogbinder *Olsen* vedtoges det med Akklamation at sende en telegrafisk Hilsen til Kongen, der fik følgende Ordlyd:

»Marinesoldater af Aargang 1890, som i Aften fejrer en Fest paa Søpavillonen til Minde om deres Indkaldelse til Tjeneste i Flaaden, tillader sig at sende Deres Majestæt en allerunderdanigst Hilsen.«

P. K. V.

Richard Jensen.

Herpaa indløb den følgende Dag et saalydende Svar:

Herr Richard Jensen, Marinesoldaterne, Søpavillonen.
Bringer Jubilarerne min hjerteligste Tak og Genhilsen.

Christian R.

Skoleforstander *Richard Jensen* talte for Marinen og fremhævede i sin Tale, at han følte sig overbevist om, at vor Marine, om den disse faretruende Tider skulde komme ud for at værne om vort Land og dets Ære, vilde vise sig sine Traditioner værdig. Løjtnant *Vismann* talte varmt og smukt for vort gamle og ærerige Flag som hvor vi mødte det ude i den store Verden af alle højagtedes og af os som ejede det, blev værnet med trofast Kærlighed. Retsbetjent *Carl Olsen* bragte Festudvalget en varm Tak for dets Arbejde med at bringe denne Sammenkomst i Stand, en Skaal, der blev drukket med stormende Begejstring. Som Udvalgets Formand takkede Skoleforstander *Richard Jensen* for Skaalen og hyldede i humoristiske Vendinger »Basserne«. Telefonmester *Buchgreitz* fra Odense talte smukt for Befalingsmændene, hvem han karakteriserede som de, der altid vare betænkte paa Mandskabets Vel. Det Baand, der herved mange Gange knyttedes, blev nu, takket være Marineforeningen, gennem senere Tider vedligeholdt, hvorfor han opfordrede alle som endnu ikke vare Medlemmer af Foreningen, til at indtræde i denne. Malermester *Bendix* talte for de Herrer, som havde ledet Omvisningen paa Værftet og Tømmermanden fra »Krieger« talte endelig for Minderne. Imellem Talerne blev de mange udmærkede Sange afsungne, her kan som Kuriosum bemærkes, at en af disse var skrevet paa »Valkyriens« Togt i 1890 og saaledes ogsaa kunde fejre sit 25 Aars Jubilæum.

Efter Kaffen blev der pebet: Omklædning i dagligt blaåt med Kraver og Paradehuer. Hertil havde Festudvalget anskaffet Huer og Kraver af Silkepapir. Huerne forsynet med Navne paa de Skibe, der havde været udkommanderet i 1890, hvilken gode Idé vandt almindeligt Bifald. Det lykkedes herved for en kort Stund at frembringe en Illusion af »fra for 25 Aar siden«. Derpaa blev alle Deltagerne fotograferede. Ovenstaaende Billede giver en Anelse om, hvor vellykket Pladen med de mange »Mænd« blev, hvad alle de der findes paa den sikkert vil indromme. Det skal bemærkes, at man ved Indsendelse af Kr. 1.25 til *H. Haslund*, Valhøjsvej 13, København V, kan erhverve sig et Billede portofrit tilsendt.

Fhv. Driftsbestyrer *Wiehe*, som er Værnepligtig fra 1868, havde anmodet om at maatte deltage. Han stillede som den første paa Værftsbroen og var den sidste, der forlod Skansen paa Søpavillonen og blev selvfølgelig i Dagens Løb meget populær. Alt i Alt en Fest som særlig prægedes af det gode Kammeratskab og som alle Deltagerne var enige om, var yderst vellykket og som sént vil gaa af Minde.

JUDOR.

Fynsk Marinestævne.

FYNSK MARINESTÆVNE

I Anledning af 51 Aarsdagen for Slaget ved Helgoland afholdtes den 9de Maj et fynsk Marinestævne, efter Indbydelse fra Lokalkredsen i Odense. Der var modt Medlemmer fra alle de fynske Kredse, og Tilslutningen var over al Forventning. Man samledes Kl. 1 $\frac{1}{2}$ ved Dampbaadens Anløbsplads til Fruens Bøge i et Antal af cirka 150, iberegnet Medlemmernes Damer.

Efter en prægtig Sejlstur op ad den gamle minderige Aa til den ikke mindre minderige Skov: »Fruens Bøge«, der stod i sit fagereste grønne Skrud, samledes Deltagerne i Skovpavillonens store Sal, hvor et Kaffebord stod dækket og pyntet med Blomster, Flag og Bøgegrene. Ved Kaffebordet indledede Formanden for Odense-Kredsen en Diskussion om Marineforeningens Velfærd. Man vedtog at henstille til de forskellige Bestyrelser i fynske Kredse, om at arbejde hen til: at der hvert Aar afholdtes et saadant Marinestævne skiftevis i alle Kredse, for at holde disse i Kontakt med hverandre, og derved endnu mere knytte Kammeratskabsbaandet. Derefter optraadte Koncertsanger *Magnus Nielsen*, akkompagneret af Fru *Allerup Jensen*, og foredrog flere Sangnumre; til Slut sang hele Forsamlingen »Der er et yndigt Land«, og man begav sig ud paa Estraden, hvor en Fotograf forevigele hele Selskabet. Derefter Sejlstur tilbage til Odense, hvor Mindefesten afholdtes i Fyns Forsamlingshus Kl. 5 præcis. Ved Slaget »2 Glas« pebes til Skafning og Marinerne med Damer begav sig til den smukt dekorerede Spisesal; denne var omformet til en hel Skov, med Blomster og Flag, isprængt med Aarer, Redningsbojer, Lanterner etc. Formanden for Odense-Kredsen bød Velkommen, hvorefter Foreningens Flag gik til Vejrs til Fanemarchens Toner. Den første Skaal blev udbragt af Grosserer *Kirchoff*, for Hs. Maj, Kongen, efterfulgt af Nationalsangen. Derefter talte Telefonmester *Buchgreitz* for Heltene fra Helgoland, hvoraf 2 vare tilstede og Genstand for megen Hyldest, nemlig Mægler *Hansen* sen. fra Thuro og forhenv. Skibsfører *Poulsen* fra Faaborg, begge havde kæmpet i Fregatten »Jylland«, og den sidste havde gjort Tjeneste som Flaggast, hvorfor det ogsaa havde været betroet ham at hejse Flaget ved Festen for Fællesspisningen. Desuden var der endnu flere Veteraner tilstede. 3die Skaal udbragtes for Fædrelandet af Veteran Mægler *Hansen*; derefter talte Formanden for Faaborg-Kredsen, Fabrikant *C. C. Jensen* for Marineforeningen, og Bestyrelsesmedlem fra Assens, Mægler *Krag* for Damerne. Endnu mange Talere havde derefter Ordet: for Flaget, for Kammeratskabet, for Formanden, Odense-Kredsen, for Gæsterne og mange andre. Formanden for Odense-Kredsen præsenterede Kredsen smukke Dirigentklokke, der er skænket af Maskinassistent *Larsen* og udbragte Skaal med Tak til Hr. *Larsen*. Der var forfattet 3 udmærkede Sange til Festen, én for Slaget ved Helgoland, én for Marineforeningen og én for Marinernes Damer. Sangene gjorde megen Lykke og var forfattede af Maskinassistent *Aelesen* og Mekaniker *Henriksen*, begge af Odense-Kredsen. Efter Fællesspisningen begav man sig ind i Selskabsværelserne, hvor Kaffen serveredes. Ogsaa her var Talerne mange, og en Sang, der var forfattet af en udenforstaaende af Marineforeningen, blev afsungen. Senere gik Dansen lystig til Kl. 10. Til Slut tilbragtes en Tid i gemytlig og kammeratlig Samvær, indtil Odense-Kredsen Gæster skulde afrejse med Togene. Alle var enige om at have tilbragt en højst hyggelig og munter Tid sammen, og man skiltes med Haandslag og Lofte om igen at mødes til Stævne næste Aar, lige saa fuldtallig og med lige saa godt Humør. Man var enig om at saadanne Sammenkomster vil have stor Betydning for Kredsen Trivsel.

C. C. B.

MARINEFORENINGEN FOR NAKSKOV OG OMEGN

afholdt Generalforsamling den 5te Februar, hvor den midlertidige Bestyrelses Formand, Kammerjunker *Malthe-Bruun*, bød Velkommen og opfordrede til at vælge en Dirigent. Bankdirektør *Østergaard* valgtes, hvorefter Formanden aflagde Aarsberetning.

Af denne fremgik, at man ifjor havde fastsat en Motorbaadsudflugt til Albuen og paafølgende selskabelig Sammenkomst i Nakskov for Foreningens Medlemmer med Familier — men paa Grund af Krigen blev Udflugten aflyst. I November var der holdt et interessant Foredrag i Foreningen af forhv. Kaptajn i Marinen *N. P. Olsen* om Krigsbegivenhederne.

Regnskabet blev dernæst oplæst og godkendt, det var revideret af Havnefoged *Nielsen* og Bankdirektør *Østergaard*.

Den af Bestyrelsen udarbejdede Vedtægt for Lokalkredsen, der forud var tilstillet hver enkelt af Foreningens 73 Medlemmer, diskuteredes og vedtoges, og er senere godkendt af Hovedbestyrelsen.

Til Bestyrelse valgtes den midlertidige Bestyrelse, nemlig Kammerjunker *Malthe-Bruun*, Boghandler *Allerup*, Lods *Krøyer*, Lods *Nielsen* og Købmand *C. C. Jensen*. Til Revisorer: Havnefoged *Nielsen* og Bankdirektør *Østergaard*.

Efter Generalforsamlingen afholdtes et Torskegilde som Deltagerne var meget tilfredse med, da de sent paa Aftenen skiltes efter forinden at have foretaget en Indsamling til Anskaffelsen af Marineforeningens Flag, som vil blive bestilt i den nærmeste Fremtid.

Man mener, at Bestyrelsen igen i Aar vil indbyde til en Udflugt til Albuen med Motorbaade, tilhørende Medlemmerne, og en selskabelig Sammenkomst derefter om Aftenen i Nakskov Roklub-Pavillon — og at der mulig bliver en Fællessammenkomst af Marineforeningerne i Maribo, Sakskøbing og Nykøbing F., fra hvilken sidste Forslaget er bragt frem.

MARINEFORENINGEN FOR GREAA OG OMEGN

indviede den 23. Marts en ved frivillige Bidrag blandt Medlemmerne tilvebragt Fane ved en Festlighed paa Badehotellet ved Grenaa Havn.

Tilstede var paa Hovedforeningens Vegne Grosserer *Schou* og Kaptajn *Olsen*, begge af København.

Ved 6 Tiden samledes saa mange Deltagere med Damer, som Hotellets Restaurationslokaler kunne rumme. Salen skulde anvendes til den paafølgende Fællesspisning.

Foreningens Formand Havnefoged *Bilde* bød Velkommen, hvorpaa Fanen hejstes til Fanemarschens Toner.

Formanden talte derpaa for Kongen, Kredslæge *Trautner* for Fædrelandet og Kaptajn *Olsen* for Fanen. Derefter gav Kaptajn *Olsen* en interessant Oversigt over Krigssituationen til Søs.

Ved Bordet, der havde samlet saa mange Deltagere, som der var Plads til, herskede en fornuelig Stemning, og der holdtes adskillige Taler, bl. a. af Købmand *Karl Petersen* for Hovedforeningens Stifter Kaptajn *Ewald*, af Konsul *Thykier* for Orlogsmarinen, af Købmand *Hermansen* for Marineforeningen og af Formanden for Handelsmarinen.

Efter at Kaffen var indtaget i de tilstødende Lokaler, sluttede den vellykkede Aften med en lille Svingom.

B.

ODENSE LOKALKREDS

har nu ogsaa faaet sig en Formands- og Dirigentklokke, som indviedes ved en lille Højtidelighed i Bestyrelsesmødet den 14de April. Den smukke Klokke er skænket af en af Kredsen mest skattede Kammerater: Maskinassistent *Sv. Larsen*, Dalum Papirfabrik. Klokken er monteret paa en Signalmast (en tro Kopi af Signalmasten ved Odense Havn; Masten er nøjagtig 1 m høj. Paa Toppen vajer Marineforeningens Flag under Salingen.

Paa den ene Side er hejst Stormsignal, men paa den anden Side vajer »Blaa Peter«, der jo maner til Samling. Ved Foden af Masten og skraat op imod denne hviler et støbt og blanktpoleret Messing-Anker, i hvis Ring Marineforeningens Emblem. Under Ankerstokken er Klokken anbragt, og denne sættes i Bevægelse ved Hjælp af et massivt Messing-Rat, og det hele er monteret paa et smukt Fodstykke af forskelligfarvet Træ. Tegningen til Masten er givet af Skibsbygmester *Hansen*, og til Anker og Rat af Værftsejer *Koefod*. Rigningen er udført af en Matros *Eriksen* fra Dalum, Metalarbejdet er udført af Hr. *Larsen*.

Hr. *Larsen* har ved denne smukke Gave indskrevet sit Navn i Odense-Kredsen's Historie som et af de mest interesserede og skattede Medlemmer. Han har ved flere Lejligheder vist sin Interesse, og Kredsen's Medlemmer er meget taknemmelige derfor. Det er saadanne Kammerater der skal bære Marineforeningen frem til et stort og samlet Hele.

C. B.

SKAF SØMANDSSANGE!

Som omtalt i »Under Dannebrog«s 2det Hefte iaar, er der under Marineforeningen nedsat et Udvalg til Fremskaffelse og Vurdering af saa fyldigt et Materiale som muligt af Sømandssange med det Formaal, at søge udgivet en Samling gode og karakteristiske Sange og Viser, ikke blot til Brug for Marineforeningen, men ogsaa i det Haab, at baade Flaade og Koffardimarine, saavel som alle, der nærer Interesse for Sømandsstanden, vil have Gavn og Glæde af en saadan skønsomt foretaget Samling udgivet i Bogform.

Udvalget, der foruden Ingeniør *H. Høffding*, der har undfanget Tanken, bestaar af Løjtnant *P. Andersen* og Grosserer *Ostermann*, henvender sig herved til alle »Under Dannebrog«s Læsere med Anmodning om at ville interessere sig for denne Sag og ikke blot indsende Afskrift af alle ældere og nyere Sange, som de maatte være i Besiddelse af, nedskrevne eller bevarede i Hukommelsen, men ogsaa indenfor deres Bekendskabskreds foranledige, at mulige Indhavere af Texter, venligt indsender Afskrift af dem til Udvalget. Brevene bedes adresserede til Hr. Ingeniør *H. Høffding*, *St. Jakobs-gade 3, 2, København Ø.* og indeholde foruden Afskriften saa vidt muligt Oplysning om *den paagældende Sangs Oprindelse* — Forfatter, eller hvorfra den hidrører — samt *Angivelse af Melodi*.

Udvalget takker paa Forhaand alle, der saaledes vil støtte dets Bestræbelser, og anmoder om ogsaa at modtage Sange, der af en eller anden Grund ikke skønnes at egne sig for Optagelse i Sangbogen; disse vil da blive indlemmede i Marineforeningens Arkiv, saaledes at dette ad Aare vil besidde en Samling Sømandssange, saa fyldig som overhovedet muligt, der ved at overleveres til kommende Slægter vil kunne bevares fra Forglemmelse.

EN TAK

Komiteen, der arrangerede Jubilæet den 19de April for de gamle Marinere af Aargangen 1890, bringes herved den hjærteligste Tak fra Deltagerne af Odense-Kredsen. Ligeledes bringes en varm Tak til de Herrer Førere af Marinens Officers- og Underofficerskorps, som bragte et mægtigt Plus til Glæden for os gamle Kammerater. Paa Odense Deltagernes Vegne

BUCHGREITZ.

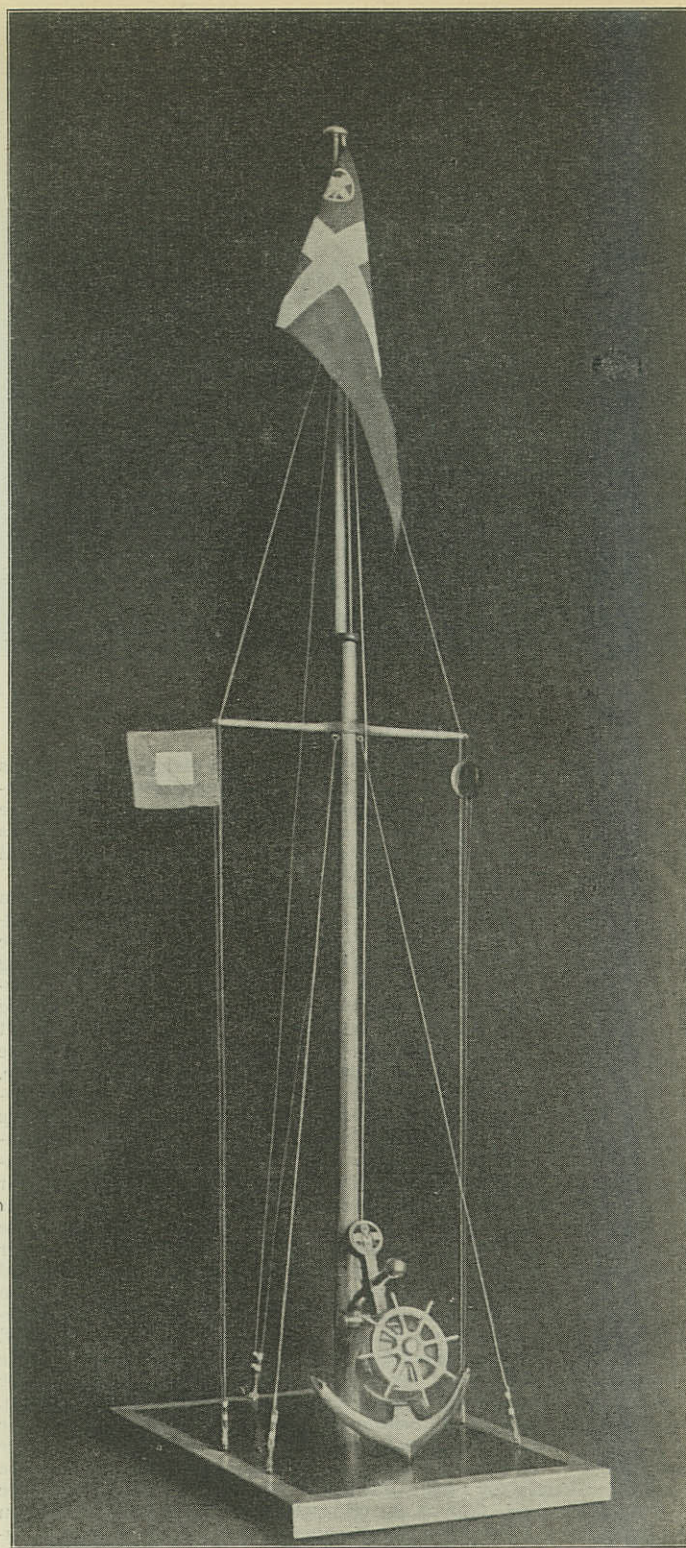
KONTINGENTET

MEDLEMMER, som endnu maatte staa i Restance for *Kontingent* for 1914, og hvem Kontoret i København af en eller anden Grund ikke har naaet at henvende sig til, bedes indsende Beløbet, eventuelt ledsaget af Betaling for 1915, da derved vil spares Udgift og Ulejlighed for alle Parter. Opfordringen gælder selvfølgelig ikke Medlemmer af Lokalkredse i Provinsen.

KØBENHAVNS KREDS

Da der efter Opfordring af flere Medlemmer er en *Navne-For-tegnelse* over Marineforeningens Københavns Kreds Medlemmer under Udarbejdelse, bedes de Medlemmer, der ikke allerede tidligere har meddelt, hvilket Aar de har aftjent deres Værnepligt, om at indsende Meddelelse derom til Kontoret og ligeledes de Medlemmer, der har skiftet Bopæl siden deres Indmeldelse, om at opgive den nye Adresse, for at den omtalte Navne-For-tegnelse kan blive saa fuldstændig som muligt.

Odense-Kredsen's Flag og Klokke.

Agitér for Tilgang
til
Marineforeningen.